

IOAN ROȘCA

Combaterea „antisemitismului” folosește subjugării românilor? (XII)

3. Contrarevoluția și acapararea României postcomuniste

3.4. Operația culturală

Ne-am aștepta ca „intelighentia post-decembristă” să urle despre/către noii cotropitori, dinafară și dinăuntru, la fel cum o făceau intelectualii de altă dată. Nici pomeneală! Dedați trăirii/slujirii mondialismului, bucușori că pot slugări liber, jonglind pragmatic cu relativismul, lehamiteți dar simulind emulația. „baiieți subțiri” nu văd colonizarea, nu au nimic cu imperialismul - dacă le aruncă vreo ciosvîrtă. Așa cum nu văd, de cealaltă parte, nici „naționaliștii” de extracție securistă, lucrarea sistemică a mafiei interne care s-a pus în serviciul clienților externi. Timpurile s-au schimbat. Cu puține excepții, cei ce nu mai depind direct de fraierii rămași la cîmp sau prin fabrici, îi intoxică pe aceștia cultural, printr-un cor de tăceri complice sau chiar de laude aduse cotropitorilor/paraziților. Cățile recurg iar la „șopirlițe”, simboluri și evaziuni, întorcînd obscen (la figurat și la propriu) spatele realității, revistele culturale își cîntă prohodul în discuții savante despre „antisemitismul” lui Goma (dacă e doar nominalist sau e chiar păcătos), naționalismul e apărât anacronic/laș/steril, se poartă dezbateri aprige despre lagărele din Transnistria... în timp ce țara este cucerită/aservită. După ce (tran)scriu texte generice despre dragostea de patrie, academicienii (mînceați de moli o dată cu fotoliile de mucava comunistă din care nu pot fi descleșțați) dărimă la comandă socul lui Paulescu, vinează statuile lui Antonescu, privesc, din joșnicele înalțuri, cum oamenii de bine curăță orașele de umbră lui Goga. Am putea simți compasiune pentru acești cavaleri ponosiți, care mai storce cite un sprîț din cuvinte și cite o bursuliță/pensioară de merit cultural, dar Don Quijote nu era fariseu: realitatea ne trimite mai curînd spre perspectiva lui Goya, urcată în lumea spiritului... Viața civilizației decadente mustește acolo unde se plămădește amăgirea omului de către om; e loc de fascinație /stupefacție în fața creativității inepuizabile a manipulării.

Fanariotism democratic

Dacă românii s-au dat atît de repede pe braza capitalismului sălbatec, poate că evreimea comunistă, cea care mai rămăsese în Românie, în 1989, a reacționat conform „aspirațiilor stîngii”, apărînd avuția colectivă? Ei bine... nu! **Nici pîs nu au greu în fața invaziei capitalului jefuitor**, parțial evreiesc, așa cum capitaliștii evrei nu au reacționat firesc cînd au fost expropriati de regimul... sprijinit de comuniștii evrei. Vechii Tovarași rămași peste noi au alte priorități acum, alte consecvențe. Evreimea culturantă continuă să se ocupe temeinic cu emanciparea filosemită a *goimilor*, confirmîndu-și capacitatea/fertilitatea propagandistică și marea flexibilitate/creativitate ideologică. Vorbînd în numele romănității formale (de stat, nu de neam), concetățenii noștri rămași la post ne-au re-luminat în variate registre și din multe unghiuri (posturi) - uneori la adăpostul unor nume/scopuri aparent românești. Fiînd greu de distins - prin accentele discursului - de românii neaoși înrolați în frontul ideologic al „parteneriatului strategic”. Nu putem discerne actele agenților securiști (informatori nedesconspirați), sau trădările întru chilipiruri și vînzarea conștiințelor pentru burse Soros, de slujirea leală a intereselor israeliene. Chiar cînd evreitatea de sînge etc certă, cea de conștiință nu se manifestă neaparat strident - **ieșînd la iveală doar atunci cînd este tratată tema antisemitismului românesc** (a se vedea opiniile exprimate de cei de pe lista de mai jos, grupate la www.piatauniversitatii.com/perspective). De-abia aici lucrurile/pozițiile se lămezesc, toți „evreii-români”, manifestîndu-și adeziunea de bază - fiindu-le absolut imposibil să admită (public) dreptatea adversă - pot să găsească vreo justificare a acțiunilor românilor contra evreimii percepute ca invadatoare. Sînt prizonierii unei apartenențe care împiedică anumite poziționări (ca și alții - de exemplu ungurii, rușii, arme-

nii, grecii, aromânii etc. - care percep specific așezarea lor peste români). Nu fac excepție nici cînd sunt evrei pe jumătate sau sfert, necredincioși sau chiar tratați de „evrei antisemiți”. Nici unul dintre foarte puținii care își pun retoric întrebarea: „*de ce l-au urît românii pe evrei?*” nu găsește alt răspuns decît „*efectul aberantei propagande antisemite*”; nici unul nu recunoaște că amplexarea opunerii cere explicații serioase și nu șabloane penibile, de genul „*Nu poporul exploatat a inspirat intelectualii, ci aceștia l-au intoxicat*”. Am găsit și un alt turnesol, pe măsură ce mă chinuiam să provoc contestatarii regimului fesenist la rezistență. Treptat, mi-am dat seama de jocul „personalităților” prezentate publicului ca anticomuniste, dar care împiedică declanșarea unei bătălii de eliberare, predicînd schimbarea cumințe a totului... fără a se modifica nimic: **combat comunismul, menajînd comuniștii**. Or, aceasta este agenda dușmanului: să justifice anularea naționalizării și pensiile pentru suferințe evreiești anterioare genocidului comunist, fără a se lega de satrapii cu care împart prada, ajunși în Israel. Pornind de aici, am căutat fragmente lămuritoare, alcătuiînd profilele celor listați mai jos ca propagandiști/avocați, hrăniți ca să ne re-educ.

Cei ce susțin că nu trebuie să dăm atenție etniei îndrumătorilor intelectuali nu au cum să fie atît de naivi cum vor să pară. E bine să știi cine sînt Brateș, Munteanu, Stark, Sava, Melinescu, Brătescu, Corbu, Sassu, Radnev, Preda - care ne-au luminat prin TVR sau Radio, Oroveanu, Oișteanu, Cîmpeanu, Cornea - prin GDS, Chiper, Cosașu, Ornea - prin Dilema, Antip, Maier, Reichman, Croitoru - prin presă, Rațes, Cunea, Socor - prin Europa Liberă, Fischer, Singher, Iureș - prin edituri, Crohmălniceanu, Neumann, Cornescu, Kallos - prin universități, Volovici, Mirodan, Manea, Hancu, Boiangiu, Chiper - prin literatură și critică, Mihăileanu, Ripeanu, Caranfil - prin filme etc. Și evreii trebuie să fie solidari cu neamul/statul lor. Și ei apără un etos, un destin. Nu le putem reproșa că s-au dedicat cobaterii antisemitismului. Și nici că pretind că aceste priorități sînt românești. Dar nu e cazul să ne conformăm, pentru că agenții lor ne țin predici prezentate drept adevăruri universale. E stupid să credem în neutralitatea pretinsă a propagandei alogene, lăsînd-o să ne deturneze/satelizeze cultura, în numele obiectivității. Chiar cînd propunea adoptarea stilului de viață mercantîl, cultul vițelului de aur, pentru a face față competiției „*liberale*”, Zeletin recunoaște că ne iudaizăm și că vom plăti ca tribut mutația noastră sufletească. Dar au apus vremurile cînd un pragmatic mai are acces la astfel de intuiții. De atîta apetență pentru osmoza culturală cu reocupanții, am ajuns departe - cu colonizarea mintală, față de care schimbarea caftanelor în costume, a cărúțelor în calești, a opincilor în pantofi, a aprozarelor în mall-uri etc., etc. - a fost o joacă. Mai curînd ar trebui să ne amintim de drumurile la Instambul pentru a spori birul, de gudurarea boecirilor și altor paraziți... Dar pe atunci descurcarea anihilantă nu cobora la plug; altfel, de mult eram mondializați de tot. Azi, fanariotismul s-a democratizat: românii caută

în toate zările stăpîni miloși și oportunități să se schimbe, să se lepede de ei înșiși. Oile disperate aspiră la succesul lupilor.

Prietenii statului Israel

Toate acestea trebuie așezate pe o scară de infracțiuni contra conștiinței. Pe care s-a ajus în piscuri înalte. Iată, de exemplu, ce scrisoare deschisă putem găsi pe situl Radio France International (<https://www.rfi.ro/politica>):

„*Subsemnații, cetățeni ai României și prieteni ai Statului Israel, vă rugăm să luați în considerare manifestarea solidarității Statului și poporului român cu Statul și cetățenii israelieni, aflați de o săptămână sub un baraj de peste 3.000 de rachete lansate de grupările teroriste «Hamas» și «Jihadul Islamic Palestinian». Sute de mii de cetățeni israelieni sunt originari din România, mulți dintre aceștia avînd și cetățenie română. Aceștia citesc presa de limba română, creează opere literare în limba română și sunt profund atașați de România. State cu o mult mai redusă «diasporă» aflată în Israel, precum Austria, Cehia sau Slovenia au arătat în mod public atașamentul lor pentru Israel, aflat, încă de la reînființarea unicului stat al evreilor, sub spectrul anihilării. Scopul, declarat în mod explicit (vezi «Carta Hamas») al grupărilor teroriste care au atacat Israelul în aceste zile este acela de a distruge Statul Israel. România trebuie să arate faptul că înțelege distincția clară între un stat democratic și responsabil (Statul Israel) și o mișcare teroristă (recunoscută că atare atît de Statele Unite cât și de UE – implicit și de România).*

Propunem un gest simbolic, însă de adăncă semnificație: ridicarea drapelului israelian, în semn de solidaritate, pe clădirile Președinției României, a Parlamentului României, a Guvernului României, a Primăriei Generale a Capitalei, precum și a Primăriilor marilor orașe, așa cum au procedat Guvernele Austriei, Republicii Ceha, Sloveniei, municipalitățile din Munchen și Wurtzburg (Germania) etc.

România trebuie să arate, în mod neechivoc, că sprijină partenerul său strategic, Israelul – în aceste momente de grea cumpănă.

Cu deosebit respect, vă mulțumim!”

Scrisoarea se adresează:[...] și este semnată de: Prof. Univ. Dr. **Gabriel Andreescu** (Universitatea de Vest, Timișoara); **Vartan Arachelian** (ziarist și scriitor); **Bogdan Șerban Iancu** (realizator TVR); Conf. Univ. Dr. **Adrian Niculescu** (Facultatea de Științe Politice, SNSPA București); Prof. Univ. Dr. **Victor Neumann** (Universitatea de Vest, Timișoara); **Tiberiu Roth** (Președinte, Asociația Sioniștii din România); Dr. **Andrei Schwartz**; Prof. Univ. Dr. **Michael Shafir** (Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca); Prof. Univ. Dr. **Stelian Tănase** (Facultatea de Științe Politice, Universitatea București).

S-au asociat: Acad. Prof. dr. **Ioan Aurel Pop**, Președintele Academiei Române; Prof. Dr. **Alina Mungiu** - Pippidi; Acad. Prof. Dr. **Andrei Pippidi**; **Mădălin Hodor**, istoric (CNSAS); Conf. Dr. **Alexandru Nicolae**, Fac. de Litere, Universitatea București; **Mihai Demetriade**, istoric.

Nu e vorba aici numai de clasică încredințare morală în care s-au pomenit/complăcut românii susținători ai sionismului, care s-au bucurat că evreii pleacă peste alții. Ci, dimpotrivă, de o subtilă invitație la reflux - adică de justificare ideologică a revenirii pe teritoriul românesc, în numele unei „frății” contrazise de istorie.

Avînd în vedere afirmațiile/aluziile extrem de grave din această scrisoare:

- că evreii ajunși în Israel din România prezintă **o diasporă... a noastră**, România fiind deci **o a doua țară de baștină evreiască**;
- ca atare se pot... întoarce acasă**, reînțătăniți, fiind la fel de legitimi ca noi pe teritoriul românesc;
- că „parteneriatul strategic” (comununea) a atins faza arborării steagului comun;
- că și **în numele nostru sînt reprimăți palestinienii** care se opun colonizării țării lor și că oricine opune rezistență cîmpirii evreiești este terorist (**deci și înaintașii noștri erau**).

Avem motive să sperăm că - măcar - unii dintre cei semnați nu știu despre „asocierea” lor. Ar trebui să-și precizeze public poziția, înainte de a-i așeza, iremediabil, în galeria trădătorilor.

Mie nu-mi rămîne decît să semnalez lista unor îndrumători de „conștiință”, străini liniei neamului, care ne conduc, cu dojană sau povețe, pe drumul „fraternității” cu cuceritorii poporului palestinian - în loc să ne simțim solidari cu victimele care ne-au înlocuit - ca ținte ale cuceririi - și pe care îi vom înlocui înapoi. Moment în care va veni rîndul arabilor să salute entuziast revenirea evreilor acasă....

Incursuini

[1-2. Anca Oroveanu - Andrei Oișteanu (continuare a firului de la 2.4 Oigenstein - Răutu); 3. Pavel Cîmpeanu/Benjamin Katz; 4-5. Paul și Andrei Cornea/Cohn 6. Eugen Preda/ Glotter; 7. Iosif Sava/Segal; 8. Ștefan Maier; 9. Zigu Ornea/Orenstein; 10. Radu Cosașu/ Rohlrlich; 11. Teodor Brateș/Froim Bernard; 12. Edgar Reichman; 13. Vladimir Socor (continuare a firului Emanoil/Matei Socor de la 2.4.b) ; 14. Alexandru Cornescu/Hirschfeld; 15. Nicolae/ Mihai Melinescu (continuă firul Ilca Spitzer/ Wasserman de la 2.4.a); 16. Alexandru Stark; 17. Oliver/Adrian Lustig (continuă firul Lustig de la 2.4.b); 18. Corbu Nicolae/(Irina); 19. Alexandru Sassu; 20-21. Boris Singher - Iancu Fischer; 22. Victor Neuman; 23. Bujor Ripeanu/Rosenberg; 24. Florin Brătescu/Bergher; 25. Nicolae Kallos; 26. Dumitru Hâncu; 27-28. *Alexandru/Magdălena Boiașu?-Tita Chiper?*; 29. Norman Manea; 30. *Aurel Dragoș Munteanu?*; 31. Victor Nămlaru/Zalman (continuă firul de la 2.4.b); 32. Valentin Silvestru/Moscovici; 33. Nae Caranfil (continuă firul Tudor Caranfil/Klarenfeld de la 2.4.d) ; 34. Ștefan Iureș; 35. Sanda Faur/Faerștein; 36. Andrei Codrescu; 37. Victor Ciutacu; 38. Manase Radnev; 39. Boris Marian Mehr; 40. Leon Volovici; 41. Alexandru Mirodan; 42. Avram Croitoru; 43. Sorin (și Anatol) Vieru; 44-46. Marcus Solomon- Israel /Marius Mircu-Moritz/ Marcel Marcian; 47. Ovid Crohmălniceanu; 48. Alexandru Sever; 49. Teodor Wexler; 50. Nestor Rațes/Nathan Stessel; 51. Sorin Cunea/ Paul Cohn; 52. Radu Mihăileanu/Buchman; 53. Felicia Antip; 54. Victor Birlădeanu; 55. Ion Ianoși/Steinbergher; 56. Vera Călin/Kranzdorf; 57. Nina Cassian/Katz; 58. Maria Banuș; 59. Șlomo Leibovici-Laiș; 60. Antoaneta Ralian; 61. Nilu Aronovici; 62. Shaal Carmel; 63. Bănu-iți: *Emanuel Valeriu/Weinstein?*; Alina/Ostin? Mungiu; Horia Roman Patapievici (firul Denis Patapievici); Monica Zvirjinschi?; Mihai Șora? Andrei Gheorghe? etc.;

Notă: Probabil majoritatea celor tratați de evrei prin texte anonime nu sînt decît mercenari ideologici stridenți ai intereselor evreiești, alături de marea de români (odinoară situația era pe dos, apărătorii romănismului erau majoritari) specializați în a-și huli/deservi poporul, pentru a-și mulțumi protectorii: Andrei Muraru, gen. Mihail Ionescu, Adrian Cioflăncă, Victor Opaschi, Adrian Cioroianu, Radu Gabrea, Florin Iepan, Stelian Tănase, Cristian Diaconescu, Alexandru Platon, Horia Bozdoghină, Răzvan Theodorescu, Dorin Dobrinicu, Andrei Marga, Florin Piersic, Mircea Albulescu, George-Mircea Botescu, Alexandru Florin Platon, Ionel Haiduc, Emil Hurezeanu etc.

Epilog

Dacă nu putem observa/cîntări fiecare pas, fiecare contribuție, la degenerarea conștiinței colective românești, putem vedea unde am ajuns. Cedînd reducta economică (vezi 3.3) și pe cea politică (3.1), astfel încît să ne pomenim incriminați/paralizați juridic de cuceritori (3.2), cedăm și reducta culturii, adică smulgem rădăcinile viitorului din trecut. Priviți în față ultima ispravă a Parlamentului României: „*Plenul Senatului, în calitate de for decizional, a adoptat un proiect privind introducerea disciplinei școlare «Istoria Evreilor. Holocaustul» în planurile-cadru de la liceu și învățământ profesional [...] În cadrul dezbaterilor, inițiatorul proiectului, deputatul Silviu Vexler, a declarat că trecutul trebuie să fie un fundament pentru viitor, iar «educația este absolut necesară pentru construirea unei societăți democratice» [...] El a adăugat că toate materialele vor fi realizate de Ministerul Educației Naționale, în colaborare cu Institutul*

Elie Wiesel”. (hotnews.ro/stiri-educatie).

Ordinul „culcat-salt înainte” s-a executat cu o supunere înspăimîntătoare, legitimarea acestei aberații de către parlamentari/senatori/președinte dovedind irefutabil că nu reprezintă interesele neamului românesc și a populației prinse în laț. În loc ca „*naționaliștii*” acuiați în AUR să reclame diseminarea propagandei antiromânești în orele de istorie, de profesori plătiți de părinții copilor alienați, ei spun doar că tematica nu e prioritară... fiind trăși de urechi și pentru această obrăznicie timidă. Cînd, de fapt, ei trebuiau să explodeze în fața unei asemenea demonstrații de forță. **Imaginați-vă că s-ar preda în Israel istoria reprimărilor palestinienilor de către evrei...**

S-a ajuns aici după o lucrare perseverentă, de decenii. Urmăriți, în colecția revistei „Realitatea evreiască”, marea procesiunilor, comemorărilor, colocoaviilor, institutelor și instituțiilor statului - plămădînd relieful holocaustizării. Manifestări plătite prin deturmarea banilor contribuabililor la buget. În loc de povești și mitologie națională, copiii românilor, pe lîngă sexualizarea precoce, fiind tratați intensiv cu imagini și descrieri ale ferocităților antisemite comise de străbunicii lor. Afîind cauza ultimă a criminalității noastre seculare: naționalismul românesc...

Nu e ceva nou pentru noi (să nu uităm că „*Stalin și poporul rus / Liberatate ne-au adus*”) dar mai aveți curajul să vedeți unde am fost întorși? Și să admiteți ce menire fatală au Wieseli/Vexlerii/Florianii, care împlinesc opera evreilor comuniști? Doar nu credeți (a se vedea polemica Goma) că în așa-zisul manual va pătrunde vreo explicație „alternativă” la teza, falsă și otrăvitoare, că românii s-ar fi repezit la evrei, fără nici un motiv, plini de ură ucigașă, deși așezarea acestora aici nu făcuse nici un rău nimănui, fiind vorba doar de clasică emancipare a băștinașilor colonizați; sau că se va dezvălui viitorilor urmași vreunul din actele nocive/ostile ale evreimii (capitaliste, ilegaliste, comuniste); sau că va pătrunde în „istoria corectată” vreuna din vocile apărătorilor românilor, metodic epurate, care au denunțat invazia/cotropirea României de către evrei; că se va folosi vreo singura pagină dintr-un studiu ca al lui Holban, Hașdeu, Eminescu, Rosetti, Iorga, Hăciu, „Apostu”, R. Theodoru, C. D. Niculae, Corneliu Munteanu... Sperăți cumva că această manevră se va întoarce ca un bumerang, elevii din România avînd ocazia să afle adevărul despre contenciosul istoric româno-evreu, în spirit Soljenitzin? Iluzii. Nimeni nu va putea introduce în aceste „manuale de antiromănism” punctul de vedere românesc, iar dacă unii profesori vor încerca să spună adevăruri interzise în sala de clasă, vor fi pasibili de pedeapsă, pentru nesupunere („antisemitism”).

Nu vă faceți că nu înțelegeți situația. Dacă nu ridicați fruntea, coborîți măcar privirea.

Puteți fi prudenți/ practici/ lași și fără a fi parșivi. Credeți - de exemplu - că un studiu ca al meu va fi semnalat în manualele impuse copiilor români, că punctul de vedere majoritar al înaintașilor, pe care încerc să-l sintetizez, va răzbate măcar în „manuale alternative”? Imposibil, altfel re-educarea filosemită/ cosmopolitizantă nu ar funcționa.

Ce nu trebuie să înțeleagă românii din istorie?

- Că Romania a fost invadată de evrei după 1800 și românii au apărât cauza agregării lor naționale, periclitată de infuziile alogene.
- Că fruntașii care au denunțat cotropirea au avut dreptatea oricărui popor ce se opune unei ocupări străine.
- Că această situație a făcut ca, după 1938, unii români să profite de contextul creat de creșterea puterii hitleriste și de declanșarea războiului, pentru a acționa împotriva evreilor deveniți dominanți. Reacție oportunistă și uneori ucigașă, similară cu atrocitățile ce se comit într-un război (în cazul nostru - economic și social).
- Că un umanist corect nu va minimaliza amplexarea crimelor împotriva unor evrei (majoritar nevinovați) și nu le va susține orbește legitimitatea (din bun simț, nu pentru că i s-ar interzice prin lege exprimarea opiniei contrare). Dar violența reacției poporului român are cauze, băgate metodic sub preșul unei propagande adverse.
- Că a recunoaște daunele produse evreilor de cei care au participat (între 1939 și 1944) la „holocaustul” hitlerist nu trebuie să conducă la teza că „antisemitismul” istoric al românilor ar fi fost ilegalit și că trebuie repudiat, ca proto-na-zist. Apărarea de cotropitori evrei nu se confundă cu holocaustul. **Cine sînt cei care ne cer să declarăm că aproape toți liderii spirituali ai românilor s-au înșelat?**
- O altă mare problemă este că încercarea actuală a evreilor de a cuceri/aservi puterea în statul român, colonizare și deturmare anti-democratică, nu poate fi stăvilită, dacă reușește intimidarea patrioților, prin interzicerea „antisemitismului”.

Unii ar putea justifica pragmatic politica de satelizare față de interesele israeliene ca pe o strategie de aliere, întru asigurarea unei protecții, din partea celor percepuți ca stăpîni ai lumii. (Antisemitism laș; șmecherie de limbic păgubos. Ne-am mai supus strategic rușilor, turcilor, nemților etc. și știm ce a ieșit...). Dacă această colaborare strategică, fie ea și parșivă/cinică ar avea astfel de perspective, **evreii nu s-ar purta așa la București**. Ar face altceva decît să denunțe continuu (acompaniați de uzurpatorii statului nostru satelizat) vinovățiile românești, acoperind manevrele colonizării prin înecetățenire, protejării călăilor comuniști, jefuirii postcomuniste,